

Výzva pro koučování

I samotní koučové se, stejně jako ředitelé firem, musejí neustále učit a hledat nové možnosti. S tím, jak se koučování rozrůstá, rozšiřuje se i jeho záběr. Otázka zní, jestli budeme i nadále rozšiřovat škálu svých nástrojů, anebo se tvářit, že nové oblasti typu kariérního koučování či systémově vyladovacího koučování pro vedoucí pracovníky se nás netýkají. Nejdůležitější ze všeho je poskytovat služby svým klientům. To od nás možná bude vyžadovat, abychom vstupovali i do oblastí, o kterých jsme dosud nevěděli anebo nechtěli vědět. Nemůžeme dopustit, aby na místo dalšího vzdělávání nastoupila setrvačnost a pohodlí. Můžeme vytvářet nové postupy, schémata, metodiky a systémy.

Výzvu, které čelíme, dobře osvětluje analogie s artistou na visuté hrazdě, který se pevně drží příčky žebříku a odmítá přehmátnout na tu další. Aby se mohl náš obor dále rozvíjet, musíme si vážit toho, co už máme, ale také se od toho umět odpoutat, abychom dosáhli výš. Nemáme pod sebou záchrannou síť, nemáme jistotu, že se nám ihned zadaří, a nemáme záruku, že cokoli, čemu se nově naučíme, nám bude u příštího klienta ještě vůbec zapotřebí. Tím je pro nás ještě těžší svůj pevný stisk uvolnit. Existuje spousta výmluv, proč se držet existujících postupů a praktik. Nové myšlenky mohou být riskantní pro naše já, ale pro náš rozvoj jsou zásadní. Jakmile jednou okusíme chuť výzvy, pohneme se kupředu a získáme odvahu pustit se do dalších, koučování poroste co do efektivity i významu.